

ELLENZÉK

A MISKOLCI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCAS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Melyben: Egész évre 10 K	Vidékire: Egész évre 12 K	FRANK ZOLTÁN	Széchenyi-utca 36. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél évre . . . 5 „	Fél évre . . . 6 „	Laptulajdonos:	A lap megjelen
Negyed évre 2:50 „	Negyed évre 3 „	SZELENYI LAJOS.	minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.			

II. Rákóczi Ferencz.

Irta: Kalmár Antal.

Megjött Rákóczi, megjött Beresényi — megjöttek a magyarok ragyogó vitézi! Igy várta az őshajdanban a magyar Csaba vezér hadát, így a mult század ötvenes-hatvanas éveiben Kossuth Lajost, akinek hazatéréséből mitosztrá csinált a magyar szabadságot zengő dallos kiömlés:

Lemegyünk a törökre — ott maradtunk örökre!

Kossuth Lajos befelé — Ferencz Jóska kifelé!

Azonban Ferencz József szívárványos cselekedetére szárnyaló ihletséggel borul ma már a magyar nemzet. — Az a Szűz Máriás képű szabadság-lobogó, amelyet Lengyelország felől bontott ki a most hazatérő nagy halott: a magyar és a Habsburg megértésének örök szimboluma lehet.

„Recrudescunt inelytae gentis Hungarorum vulnere diutina — megújulnak a nemes magyar nemzet régi sebei és a sebeket fegyverrel kell kivágni, mert féltő, hogy különben az ausztriai ház végzetes uralkodása alatt erőt vesznek a testnek még ép részein is.“

A nemzetnek vészkiáltása volt az a korszak, mely 1703-ban ezzel a manifesztummal kezdődött meg és amely megtöltötte a völgyeket, hérceről-bérce szállott, ellepte a rónát és fenséges hullámszáma 1711-ig tartott. Ez a szörnyű kiáltás meg- rázta az agyvelőket, éppen úgy, mint 48-ban; fölesigázta a lelkesedést, éppen úgy, mint 48-ban; megnyitotta a várak fegyverkamaráit, éppen úgy, mint 48-ban; és csatasorba állította a gazdag főurat és a szegény jobbágyot, éppen úgy, mint 48-ban.

Hazánk legnagyobb nemzetiségei sorakoztak Rákóczihoz — és még azok is, akik labanc-sorban állanak, úgy el voltak telve kurucérezésekkel, hogy a labanc Wes-selényi Ferenc, aki a zsbói csatát egy oláh pópá árulása következtében nyerte meg Rákóczi ellen: jutalmul a pópát föl- akasztattatta.

Soha szabadságharc nem volt olyan költői képbe beillesztve, mint Rákóczi kurucforradalma. Rohanó daliák száguldot- tak végig a mezőkön: és az eltaposott virágokból dal termett. Erdők magányá- ban bujdosott a vezért vesztett kuruc, só- hajtozása belevegült az erdő zugásába: és ebből is dal termett. Tiszának zajlása, friss hónap hullása, németnek futása, ma- gyarnak szilajsága, csatáknak fürgetege, győzelmek riadalma, seregeknek pusztu-

lása: mindez dallá változott a kuruc lé- lekben.

A dal meg is maradt, de az a láng, amelyet lobogójával, Recrudescuntjával ő gyújtott meg, ő szított és nyolc éven át ő tartott izzásban: ez a láng volt a kuruc lélek utolsó föllobbanása.

1711 május 1-én, Károlyi Sándor gróf, Rákóczi Ferenc hadvezére és helyettese, tizenkétezer kurucal kiment a majthényi síkra. Ott a kurucok zászlóikat a földbe szúrták, puskáikat gulába rakták, kardjaikat halomba hányták, a zene szólt, az ágyuk háromszoros üdvözlöt dörög- tek, a német dragonyosok pedig össze- szedték Rákóczi zászlóit és a kuruc szabadság leáldoztával: „Meghalt az Isten!“ „Meghalt a Haza!“ „Meghalt a Szabadság!“ — Kollonics Lipót kardinális pedig kijött megátkozott sirjából, leült a tábor elé — s vigyorogva olvasta a pénzt.

Akik a katasztrófa beálltakor nem rakták le fegyverüket a majthényi síkon, és nem hódoltak meg a Habsburgoknak: azok szanaszét hányódtak a világ mind a négy tájéka felé. A forradalom lelke, a kuruc lélek reménysége: Rákóczi, Lengyel- országba bujdosik ki; kedves udvari muzsi- kus cigánya az ország határán maradásra készti, sirva borul a lábaihoz: „Fölséges fejedelem, itt hagyod a vagyont — keresd a nincsent!“ — s Rákóczi csakugyan itt hagy egy millió kétszáz ezer hold földet, a mai értékben ezer millió koronán felül érő vagyont, hogy rajta a Schönbornok és a Windischgrätzek, a Lobkovitzok és a Lichtensteinok, a cseh és német lézengő Ritterek gyűlölt fajzata sáskamódra osztoz- kodják meg.

Hosszas bujdosás után messzi keleten, a török császár vendégszeretetére szorult s a Márvány-tenger partján, a csöndes Rodostóban hunyta le örök álmra szemét.

Fiatalon, alig küszöbén a férfikornak, vonta ki kardját a magyar szabadság védel- mében és még nem jutott el a férfikor deléig, mikor kezéből a szabadságot védő kardot kiütötték s ezzel: üressé, sivárrá, céltalanná tették egész hátralévő életét. De bár ideálja, a szabad és független Magyarország porba is omlott; bár az a munka, amelyre egész életét föltette, meg is hiusult, mégsem élt hiába, mert a magyar históriának nemesebb veretű tökéletesebb lovagja, a magyar hazaszeretnek hűsege- sebb, ragyogóbb emléke, nincs ennél a derékon tört életnél.

Rákóczi igaz mivoltában nem volt forradalmi természet, éppen szellemének ideális röpte, erkölcsének makulátlan tisztasága miatt. A siker legtöbbször, ha nem

is éppen mindig, koncessziókat, megalku- vást kíván, — ő azonban nemzete ideális jogaiból semmit nem tudott koncedálni, ő a nemzetnek vérrel szerzett és vér árán megtartott jogaiból egy betűt sem tudott elaludni.

Éppen ezért nem is volt szerencsés forradalmi vezér és politikus, de olyan tökéletes ember volt, akiben egybefogla- lódott mindaz, ami a magyarban talantum és temperamentum, etika és erkölcs szem- pontjából nemes és értékes. És ez a minta- lovag nagy, nemes és igaz ügyet védett, nemes és tiszta fegyverekkel. Hogy Rákóczi Ferenc alakja annyira kitörölhetetlenül bevésődött nemzetének lelkébe, mint rajta kívül még csak Mátyás királyé és Kossuth Lajosé: annak magyarázatát éppen egyé- nisége és a magára vállalt munka nemes- sége adja meg.

A magyar nemzetnek arra az utra kell térni, amelyet Rákóczi mindnyájunk számára kijelölt, de amelyet ő el nem ér- hetett. Ez az ut a magyar haza tiszta függetlenségének szentséges útja, „via sacra“-ja. Ezen az uton Rodostó után más- félszázadig egy lépést sem tett a magyar mindaddig, amíg arra, nagy utóda Kossuth Lajos vaskezeivel rá nem lökte a magyar nemzetet. És habár Rodostó után szunnyad- hatott is a magyar függetlenségi eszme másfélszázadig és habár Kossuth Lajos után többé egy percig sem szunnyadhat, a magyar nemzet nagy céljainak találkozása mégis csak Kossuth és Rákóczi megszen- telt hamvainál ölelkezik össze.

És ebből az összeölekezésből géniuszuk- nak ragyogó példája, tetteiknek örök időkre szóló tanulsága fakad a magyar nemzet számára!

— **A főispán installálása.** Tarnay Gyula alis- pán a törvényhatósági bizottság tagjaihoz szom- baton az alábbi meghívót küldte szét: „Borsod- vármegye törvényhatósági bizottsága a 789/ky. 13129/ai. 1906. szám alatt hozott határozatából kifolyólag f. évi november hó 5-ik napján d. e. fél 12 órakor a vármegyei székház nagy tanács- termében renkívüli közgyűlést tart, amelynek tárgya: Kubik Béla főispán hivatalos esküjének letétele és ezzel hivatalába ünnepélyes beiktatása. Mely közgyűlésre a törvényhatósági bizott- ság t. tagjait, valamint az érdeklődő közönsé- get ezennel tisztelettel meghívom. Miskolc, 1906 október hó 26-án. Dr. Tarnay Gyula, s. k. Borsodvármegye alispánja.“ E szerint főispánunk installálásának már nagyon is közeli az ideje s ezért a részletek megbeszélésére 100 megye- bizottsági tag Vadnay Tibor dr. elnöklésével szombaton ülést tartott s a következőben álla- podott meg.

A főispánt — ki zöldhalmi birtokáról négyesen fog jönni — már Emőd táján koczikon fogadják a megyebizottság tagjai. Miskolc határában diadalkapu lesz s bandérium várja. Itt a járás nevében Haller József gróf főszolgabíró, a megye nevében pedig dr. Vadnay Tibor főjegyző üdvözlök. Az installálás során a tisztikar nevében dr. Tarnay Gyula alispán, a megyebizottsági tagok nevében Melczer Géza képviselő üdvözlök. Majd a főispán a tiszteigeket fogadja, mely után déli fél 2 órakor a „Koronán” bankett, este a színházban diszeloadás lesz. A 100-as bizottság a további részletek előkészítésére még 4 albizottságot is kiküldött. Az installációhoz az összes társztörvényhatóságok hivatalosak.

— **A sztrájk törvény.** Több oldalról felhangzott már a kívánság, hogy egy sztrájk törvény alkottassék, amely a közszükségletnek minden irányban megfeleljen. Ugy értesülünk, hogy illetékes helyen tényleg foglalkoznak egy ilyen sztrájk törvény kidolgozásának kérdésével, még pedig azon az alapon, hogy a sztrájk, mint helyzet- és bérjavítási eszköz, a munkások részére egyfelől, a munka pedig mindenféle erőszakoskodás és izgatással szemben másfelől biztosítottassék.

Vármegyénk Rákóczi-ünnepsége.

Miskolc, október 29.

(fz.) Lezajlottak tehát immár a fenséges fejedelem nagyszabású és országos ünneplései is.

Az országosokra immár nem térünk vissza, hiszen azokat már mindenki apróra ismeri.

S így hát csak magunk között maradunk.

Fényes és pompás volt a mi ünneplésünk is a maga egész valójában. Ott volt — hiszen mikor ünnepelni kell ki is ne lenne ott! — mindenki. A tömeg-öröm és a tömeg-sírás olyan varázslatos nyavalyák, abban minden ember — alig kivétellel — szeret részt venni s míg benne éldeleg, addig mutogatja is magát.

Lakodalmon, temetésen, keresztelésen és halottaknap napján sir és nevet vegyest ügyszólván mindenki.

Hanem ha aztán baj van, nagy baj, akár az egyes embernél, akár a szegény sorsverte hazánál, de is kevesen vannak ottan olyankor . . .

Lám a szegény, a dicső fejedelmet mennyi kuruc (!?) is vette mostan körül 200 év utána visszatérő ntjában . . .

Pedig hej, haj, de kevesen is kísérték el őt valaha oda, ahová a török császár kegyelme mélyeséges hontalanságának végül hont is adott.

És még most egy éve, avagy másfél évecskéje is jaj de sokan voltak azok, akik nevét még a szájukra venni se merték volna akkor . . .

És amint körülnézek e képmutató tömegben, elgondolom, hogy oh dicsőséges fejedelem, ha te ugy kardot rántva újból feltámadnál és lóra ülve elkiáltnád magad;

— Fel! harcra, kurucok, hiszen mindmáig se mulott el még ideje a nemzeti küzdelemnek, hiszen az csak szunnyad s szunyadását az én gloriifikálásommal akarják leginkább mély álomná is még megvarázsolni, oda fönt, azok . . . azok, akiknek szükségük van már nagyon is reá, mert amíg nem volt előttük becse a nemzeti ideáknak, hát megmozdult alattuk a föld, a hatalmas tölgyek kezdik érezni, hogy ma holnap cserjékké süppednek; — mondom, dicső fejedelem — ha . . . ugyan feltámadnál, akkor látnád aztán meg igazán, hogy mennyi futamodó kuruc vitéz is van ám körülötted . . .

— Óh, én már láttam őket, ezer veszély és száz viszály között, hogy amikor baj volt, hát hogy nagyon kevesen voltunk, akár csak akkor körülötted, mikor a Marmora-tenger partjaihoz menekültél a tengerek moráját s futó szél zugását hallgatni . . .

Hanem persze ma ünnep van, hát mindnyájan ott vagyunk körülötted . . .

Ne hidj nekünk, dicső kuruc fejedelem, mert te több vagy egy embernél, te magad egy hatalmas „Eszme” vagy egymagad s hidd el, hogy annak még mind máig sincsen még itten az ideje.

De hagyjuk a bölcsekedést, mert nekünk is fáj, hogy igazat kell moudanunk önmagunkról a te régi, derék kuruc vármegyédéről is.

Jőjjön hát helyette inkább a krónikás . . .

*

A város képe.

Vasárnap a nagy fejedelemnek éjjel való megérkezése napján már egész napon át igen eleven és élénk volt városunk képe. Jöttek a jó, a derék vidéki kuruc bácsik, tollasan, lelkesen, mint ahogy még nincs egy éve 9 kuruc követet küldtek fel e vármegyéből.

Nyüzsgött egész nap az élet. Zászlódiszt öltöttek a házak; estére pedig kigyult a sok fényes illumináció, pazarul és fényesen szórta a fényt és hirdette a dicső fejedelem jöttét az avasi örutorony lángja meg sok más ezer láng és méces.

A kivonulás.

Már esti 9 órakor kezdődött a készülődés a kivonulásra. A vármegyeházán dr. Zombory Zoltán 120 község között osztogatta a kokárdát, válszalagot, meg a címeres fecskéfarku zászlókat.

De nem kisebb sürgés volt a Városházán, meg a városházán is, hol a fáklyások, meg a városatyák gyűltek össze.

Aztán megindult a menet tengernyi áradatban. Elől sok száz fáklyás, majd Latinák Miksa várnagy 6 díszbe öltözött hajduval s a vármegye zászlajával, a megyei tisztikar és bizottsági tagok dr. Vadnay Tiborral az élükön, aztán az 50 tagu kassai népküldöttség és 120 község küldöttei, majd a város képviselőtestülete és tisztikara, dr. Nagy Ferenc főjegyző és Sassy Árpád tanácsnokkal, a megye papsága, testületek, egyletek és tömérdek ember tódult aztán szinte szakadatlanul ki a vasut felé . . .

A vasutnál.

A rettenetes embertömeg között valóban nagy munka volt az ünnepség rendjét fentartani. De a küldöttségek és jegygyei bírók végre is a perronra jutottak, hol aztán várták-várták szivdobogva a nagy, a visszatérő fejedelmet.

A kép mindenfelől rendkívül fényes és pazar volt.

Csupa káprázat s csak elképzeini kellett még hozzá Szihalomtól a Felső-Zsolcáig elterjedő vasut mentét, hol szintén örömtűzek fénylettek, akár az Avas ormán. Hatvantól Szerecsig s örömprepső lelkű emberek várnak szélteben-hosszában, hogy mikor jön a fejedelem . . .

Jön a fejedelem . . .

Végül fél 12 óra után jóval, távolról dübörögve jön egy vonat és a fejedelem.

Az embertömeg hol előre, hol hátra tódul, a süvegek leemelkednek s megáll 30 percre a dicső fejedelem, hogy kuruc vármegyéje bemutatassa neki hódolatát s oda zarándokoljon szent poraihoz.

Lányi Ernő vezetése mellett megcsendül

a „Hymnusz” 200 dalos ajkán s míg áhitat lepi el a lelkeket, előlép fényes diszmagyarban dr. Tarnay Gyula alispán, hogy elmondja remekbe készült ünnepi beszédét.

A róm. kath. nőegylet nevében, nagy hölgyküldöttség élén, dr. Tarnay Gyuláné elnöknő megkoszoruzza Zrinyi Ilona nagyasszony porait.

A pompásan diszített pályaudvaron, papság élén, Blazsejovszky Ferenc apát és Thuróczy Pál evangélikus esperes végezte a papi beszentelést és áldást.

A beszentelés után az ózdi és vagyári zenekar együttes zenéje mellett a 200 tagu dalárda a „Szózatot”, majd a „Rákóczi-indulót” énekelte el a közönség lelkes tüntetése között.

S míg ezek a magasztos pillanatok tartanak, az egész környék mentén tarackok durrognak s zugnak a harangok . . .

Aztán megindul újból a vonat s a hatalmas dalárda rázendít a régi kuruc harci indulóra . . .

A vonat lassan tova indul; utána még néhány vonat, ki-ki a vak éjbe, megy tovább a nagy fejedelem a kassai dicsőséges és végleges temetésre.

S a tömeg áhitatos hangulatban szétoszlik. Megjött, hogy eltemessük újra a fejedelmet!

*

Ami még ezután nálunk folytatódott, az vasárnap és hétfőn volt.

Vasárnap a keresk. és polgári iskola, a demokrata-kör és a mezőgazdák köre rendezett Rákóczi-ünnepet.

A mezőgazdák körében.

Vasárnap délután 4 órakor a mezőgazdák köre is sikerült Rákóczi-emlékünneplést tartott nagyszámú közönség jelenlétében.

Az ünnepséget Csorba József elnök rövid és tartalmas beszéddel nyitotta meg, mely után Csorba György tanár tartott ünnepi beszédét.

A beszéd igen nagy hatással volt a kör derék és mindenkor hazafias magatartású tagjaira, melynek során a szónok röviden vázolta azokat az okokat, amelyek a Rákóczi-szabadságharcot előidéztek.

Ismertette a kort s főleg azon erkölcsi okokat, melyek különösen nagy előmozdítói voltak annak, hogy Rákóczi és hős társai fegyvert fogjanak, majd százados bujdosásnak is alá vessék magukat . . .

Majd a kor hangulatának korhű festésére idézett az akkori s különösen kuruc költészet gyöngyeiből s végül vázolta, hogy miért nem fogadta el Rákóczi sem az 1711-iki békét, sem a kegyelmet, hanem elbujdosott.

E közben szépen domborította ki még Rákóczi hazafias és nemes, ideális, áldozatkész, önzetlen jellemét, mely legfőbb oka manapság annak a nagy dicsőörnek, mely visszatértét oly magasztossá és általános örömmé varázsolja át az emberi szívek lelkesedését.

Utána Cseh István, a kör igazgatója, köszönte meg Csorba György tanár nagyon szép és tartalmas, valamint tanulságos előadását.

*

Este aznap a színházban diszeloadásban „II. Rákóczi Ferenc fogsága” volt színen.

*

Hétfőn az összes templomokban gyásztisztiszteletet tartottak; továbbá Rákóczi-ünnepséget rendezett az ev. ref. főgymnasium, a róm. kath. és izr. elemi iskola.

Este diszeloadásban Balassa Báliut volt a színházban színen.

Kassán, Budapesten.

A kassai gyászpompában is nevezetes részünk volt.

Vármegyénk 2-ik Rákóczi kuruc megyének soroztatván, ott dr. Tarnay Gyula alispán öröszéget állt a szent tetem mellett s a menetben a nagy tetem szemfödőjének egyik csücskét ő vitte.

Kubik Béla főispán a menet elején vezette a megye 50 tagu küldöttségét s a menet elején lovagoltak a pompás Bercsényi-huszárok is, kiknek névsorát itt adjuk.

Batta Antal, Bolvári Andor, Beniczky Aladár, Bottlik István, Bónis Sándor, Demeter Ernő, Dobozy Dániel, Elek Árpád, Gröber Károly, Görgy László, Gőcze Bertalan, Hosszfulussy Lajos, gróf Haller Pál, Kérészi Barna, Lossonczy István, Melzer Géza, Melzer László, Mocsáry Lajos, Miklós Elemér, Nikkel József, Orczy Zoltán, gróf Péchy Kálmán, Prónay Endre, Posztóczky Iván, Rápászky Béla, Stein Rezső, Szentimrey József, Szepessy Orbán, Szomjas Aladár, Vidats János, Várnay Bertalan és két trombitás.

A Bercsényi-huszárok öltözéke, mely teljesen korhű, a következő: Sárga csizma, király vörös nadrág, sárga salavári, zöld dolmány sárga zsinórzattal, farkasbőr-kacagány, farkasbőr kalpag a vármegye címerével és szárnynyal, kuruc fringia, továbbá a Rákóczi-színekkel feldíszített zászlós kopja, zöld zsabrák (lőfél szerelés), csótáros kaantár és magyar nyereg-szerszám.

A borsodmegyei Bercsényi-huszársapat vasárnap, folyó hó 28-án a délelőtti gyorsvonattal utazott Miskolcra Kassára.

*

Budapestre, vasárnapra a megye 100-as küldöttségét Vadnay Tibor főjegyző vezette fel s vármegyénk, mint 2-ik kuruc-megye itt is előljárt a menetben, pompás látványt nyújtván a szemlélőknek. A vármegye fecskéfarku kuruc zászlóját gyönyörű díszmagyarban gróf Haller József vitte a menet előtt.

Késmárkra a Thököly Imre temetésére Zelenka Pál ág. ev. püspökkel már csak az ötös bizottság és kevesen mentek el tovább Kassáról.

*

És mire e sorok megjelennek, már eitemtük a nagy fejedelmet bujdosó társaival együtt újból.

Vajjon fog-e még és mikor feltámadni a szelleme!?

S lesz-e még szükség a híres kuruc csata kiáltásra:

Lóra kuruc! Lóra!!... Vaj kitudja!?

Rossz időket élünk, rossz csillagok járnak ám még mindig — köztünk!

A rendet, Lukács Béla főkapitánnyal élén, a rendőrség és csendőrség tartotta fenn és semmi baj sem történt.

UJDONSÁGOK.**Tájékoztató.**

Okt. 31. Vecsey Feri hangversenye a Koronán.
Nov. 11. A Szemere-szobor leleplezése.

Halálozás. Hönsch Vilmos mérnök, élete 38 ik évében, Putnokon meghalt. Az elhunyt temetése Pomázon volt, ahol az ág. ev. temetőben helyezték nagy részvét mellett örök nyugalomra.

Sajtópör. Ismeretes a jeles emlékü dr. Kazay László sajtópöre lapunk felelős szerkesztője Frank Zoltán ellen. E már szinte örökké vajdó pörben most a kassai kir. törvénytörvényvizsgáló bírása tudatta szerkesztőnkkel, hogy a vizsgálatot befejezettnek tekinti. Ha tehát a jeles Dr. Kazay László majd Amerikából megjelenik, úgy tárgyalni is fogunk, amiből ám alig is lesz valami.

Uj lap. Budapesten „Országos Tisztviselőszövetség” címen a szövetség új lapot indított. A tartalmas lap havonként 2-szer, 5-én és 20-án jelenik meg.

II. Rákóczi Ferenc és Borsodvármegye címen a Rákóczi gyászünnepek alkalmából Simon János vármegyei alleveáltárnokunk tollából egy ügyes s adatokban tartalmas 20 filléres füzet jelent meg, amit olvasóink érdeklődésébe ajánlunk.

Megfagyott ember. Alig köszöntöttek be az őszi napok, már is van egy áldozata a szegény emberek rémének, a hidegnek. Minap reggel jelentés érkezett a rendőrséghez arról, hogy a Buzatéren a terményáruló sátorok egyikében egy halott embert találtak. — Dr. Pfliegler Imre városi orvos és Halmay Gyula h. rendőrkapitány mentek ki a helyszínére. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy a szerencsétlen ember az éjszakát egy faladában ruharongyok között aludta át és álmában megfagyott. Később sikerült személyazonosságát is megállapítani. Az illető Zaveczi József, a Buzatéren napszámba dolgozott.

Nyilatkozat. A miskolci borbély- és fodrászsegédek szervező bizottsága az alábbiak közlésére kért fel bennünket: Papp Lajos és Kerekes József fodrászüzlettulajdonosokról röpirat utján tett kijelentéseinket — arra való tekintettel, hogy nevezett üzlettulajdonosok, nyilatkozatuk szerint, a nekik tulajdonított ki jelentéseket nem tették, valamint a tervbe vett kizárást elejtették, — visszavonjuk s nevezeteket a bojkott alól feloldjuk.

Dr. Németh Imre saját termésű, illetve szüretelésű tokaj-hegyaljai, szamorodni és asszu borai nyílt és zárt edényekben eladatnak. Raktár: Mátyás király-utca II. sz. (Egész nap nyitva.) Pince: Bábonyi-sor 172. Köznapokon délután 5 órától. Vasár- és ünnepnapokon d. e. 10 órától egész nap. 1 liter ára 44 és 50 kr. Nehezebb asszu és különleges borok ára meg egyezés szerint. Eladás hordókkal s nagyban is

II. Rákóczi Ferenc,

a halhatatlan szabadsághős remek kivitelű szindus arcképe, Mányoky világhírű eredetije után 2 koronáért kapható.

FERENCZI B. könyvkereskedésében MISKOLCON.

SZINHÁZ, IRODALOM.**Fanny a szinpadon.**

A szini idény megnyíltá óta színházunkban először szombaton este voltam a „mádi zsidó” előadásán (!?)

Nem szeretek nálunk a színházba járni, mert a közönség mig egyrészt „kritikát” követel, ám azt nem követi, addig másrészt meg az igazgató folyton a kultúra nevében jajgat s mindenkit ellenségének tart, főleg ha újságíró, aki az ő kulturmisszióját (!?) nem támogatja. Hanem pénteken Fannyt, Darvas Sándor

bátyám lakói gyermekeinek kedvencét s mint hogy én is ott lakom, hát ismerősömet vitték a szinpadra s Fanny aznap éjjel szerény lakásom mögött lévő művészi hajlékában olyan ordítást és rugdolódzást vitt végbe, hogy én elhatároztam, hogy szombaton megnézem szereplését, mert kíváncsi voltam arra a karriérre, amitől Fanny, szerzett babérai révén, olyannyira megbokrosodott.

— Hanem Fannyban csalódtam. Én eddig azt hittem, hogy „szamárr”, pedig úgy tapasztaltam, hogy egy igen okos állat, aki szombaton este, dacára minden erőszakolásnak, se-hogy se akart se a szinpadra lépni, se babérait szaporítani...

Egyébben azonban nem csalódtam.

Nem főleg abban, hogy legujabban sem a mi szinpadunkon, sem a legtöbb szinpadon nem a kulturát szolgálják, hanem a komédiát, melyet az okos Fanny — legalább úgy mutatott — szintugy restell, mint a legtöbb ember.

Én az előadást nem akarom kritizálni; a közönség izlése el van rontva s hóbort nélkül már nem is darab a darab.

Hogy miért tetszenek mégis leginkább a fővárosban az ilyen slendriánságok, hát annak egyszerű oka, hogy ott van még a legtöbb, aránylag kevés intelligenciájú, de viszont elég jövedelmű ember is arra, aki a pénzéért csupán csak — röhögni akar.

No, arra effélékben elég módot talál.

Hanem mikor egy darabban csupán káldeusi orrhagyon és racscsolva tud énekelni egy primadonna, hogy mikor pár rossz vicc és izléstelen alak mellett csupán a „Hymnusz” beleszövéseinek profanizálásával tudnak az emberekbe egy kis ihletet erőszakolni, hogy miért merik ezt a nemzeti kultúra nevelő bölcsőjének nevezni és ezzel kulturmissziót hirdetni s ennek révén köztámogatás címén közáldozatkészéget kikövetelni; nohát ha semmi egyében nem, de ezen nagyon csodálkozom.

Ehhez igazán semmi köze többé, se a kulturának, se a köztámogatásnak.

Hogy miért merjük mi ezt ilyen hangosan megírni? Hát azért, hogy mig ez egyrészt köztelmünk, másodsorú azért is, mert a kulturterjesztés álarát végre is egyébként is erős jogunk van letépni itt, hól nagyapáink a magyar kulturáért sokkalta előbb, mint ahogy Fanny fellépett, már nagy áldozatot hoztak a szinügyért s igazán nem számítottak valaha sem arra, hogy szinpadunkon valaha Fanny fog még — restelkedni!

Elvégre kurta szoknyában és formás bokákkal is lehet hatni; de mi darabot, játékot és szinpadi hangot várunk és követelünk is, mert egyébként semmi szin alatt sem leszünk hajlandók efféle üzletet a kultúra álcimén támogatni és nem is fogunk érte pörösködni, hogy a kultúra érdekében jogos helyünk legyen kritikát gyakorolni.

Mi arra találunk módot úgy is, ha — akarunk.

Hanem Fanny ne szerepelgessen kulturcímeken; hiszen csaknem azt a karriért érte el, hogy Rákóczi fejedelmünk szent hamvainak városunkon való átszállítása idején is kényszerítettetni fog a magyar kultúra (!?) szinpadára.

Igazán hallatlan tompultság és cinizmus is! Vagy talán ez sem volt igaz!?

Szegény Fanny; szegény magyar kultúra! . . . (fz.)

Színház.

Tegnap este Rákóczi és bujdosó társai hazahozatalának emlékére diszelőadás volt.

Szinre került Szigligeti (Ede nagyhatású történelmi drámája, II.) Rákóczi Ferenc fogsága. A címszerepet Gózon Béla játszotta. Játéka, alakítása, kifogástalan volt. Szohner Olga gondosan kidolgozott játékról tett biznyságot. Gere szaporította sikereinek számát. Nyílt színen is tapsot kapott. A többi szereplők is sikeresen oldották meg szerepeiket.

— os de.

1818. sz.
1906. v.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezenel közhirre teszi, hogy a miskolci kir. járásbírósnak 1906. évi V. II. 708/1. sz. végzésével dr. Urbach Lajos budapesti ügyvéd által képviselt **Josef Jaekel** kaspenai bej. cég felperes részére **Liszauer Ferenc** miskolci lakos alperes ellen 535 K 46 fill. tőkekövetelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 3192 K 30 fill.-re becsült ingóságokra a miskolci kir. járásbírósnak 1906. V. II. 708/2. számú végzésével az árverés elrendeltétvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes üzletében, Miskolcon, a Széchenyi-utca 84. szám alatt leendő megtartására határidőül **1906. évi október hó 31-ik napjának délelőtti 9 órája** kitűztetik, amikor a bíróság lefoglalt különféle bélesárúk, kanavász, clott serge, üzleti állványok, pultok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívatuak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban esz közöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírott kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Miskolcon, 1906. évi október hó 14.
Kovács József,
kir. bír. végrehajtó.

Miskolcon, a főutcán egy berendezett, jó forgalmu

fűszer- és csemegeüzlet
betegség miatt

azonnal átadó.

Értekezhetni

Székely Lajosnál

Erzsébet-tér 2.

Posta-, patent-, kalap-

és raktárdobozok

a legjobb kivitelben
és jutányos áron

készíttetnek

Szelényi és Társa

dobozgyárában Miskolcon, Széchenyi-utca.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1906. október 1-től.

Vonatok indulása.

I. Miskolc állomásról.

Éjjel	1 ó. 10 p.	szv. Budapestre
"	2 " 29 "	szv. Kassára
"	2 " 56 "	szv. Budapestre
"	3 " 41 "	szv. S.-A.-Ujhelyre
"	3 " 51 "	vv. Kassára
D. e.	7 " 10 "	vv. Budapestre
"	7 " 38 "	szv. Debrecenre
"	10 " 10 "	gyv. Budapestre
"	10 " 58 "	gyv. Kassára
"	11 " 05 "	gyv. S.-A.-Ujhelyre
D. u.	12 " 35 "	vv. Budapestre
"	1 " 05 "	szv. Kassára
D. u.	1 " 48 "	szv. S.-A.-Ujhelyre
"	2 " 53 "	szv. Budapestre
"	3 " 31 "	szv. Budapestre
"	4 " 25 "	szv. Debrecenre
"	5 " 50 "	gyv. Kassára
Este	5 " 55 "	szv. S.-Ujhelyre
"	6 " 45 "	gyv. Budapestre
"	6 " 40 "	szv. Kassára
"	8 " 25 "	vv. Hatvanra
"	10 " 30 "	vv. S.-A.-Ujhelyre

2. Miskolc gömőri állomásról.

Éjjel	3 ó. 36 p.	szv. Dobsinára
"	4 " 03 "	vv. Tornára
D. e.	6 " 18 "	mk. Tornára
"	6 " 46 "	szv. Fülekre
"	11 " 05 "	mk. Tornára
"	11 " 17 "	szv. Fülekre
D. u.	1 " 35 "	vv. Tornára
"	3 " 27 "	szv. Fülekre
"	6 " 45 "	mk. Tornára
Este	7 " 03 "	szv. Fülekre

Vonatok érkezése.

I. Miskolc állomásra.

Éjjel	12 ó. 23 p.	vv. Kassáról
"	12 " 33 "	szv. S.-A.-Ujhelyről
"	1 " 52 "	szv. Budapestről
"	2 " 20 "	szv. Kassáról

"	3 " 11 "	szv. Budapestről
"	5 " 58 "	vv. " "
D. e.	6 " 03 "	vv. Szerencséről
"	6 " 32 "	vv. Forró-Encsről
"	8 " 48 "	szv. Kassáról
"	9 " 39 "	szv. S.-A.-Ujhelyről
"	9 " 45 "	vv. Hatvanból
"	10 " 30 "	gyv. Kassáról
"	10 " 50 "	gyv. Budapestről
"	12 " 14 "	szv. Debrecenről
"	12 " 43 "	szv. Budapestről
D. u.	1 " 18 "	szv. " "
"	2 " 38 "	szv. S.-A.-Ujhelyről
"	3 " 15 "	szv. Kassáról
"	5 " 35 "	gyv. Budapestről
Este	6 " 20 "	gyv. S.-A.-Ujhelyről
"	6 " 33 "	gyv. Kassáról
"	7 " 50 "	vv. S.-A.-Ujhelyről*
"	8 " 11 "	szv. Debrecenről
"	8 " 29 "	vv. Budapestről

2. Miskolc gömőri állomásra.

D. e.	7 ó. 27 p.	vv. Bánrévéről
"	8 " 29 "	vv. Tornáról
"	9 " 16 "	szv. Fülekről
"	9 " 46 "	mk. Tornáról
D. u.	12 " 46 "	szv. Fülekről
"	5 " 15 "	mk. Tornáról
"	5 " 25 "	szv. Fülekről
Este	7 " 49 "	vv. Tornáról
Éjjel	9 " 46 "	mk. " "
"	10 " 16 "	szv. Fülekről

* A 441. sz. gyorstehervonat S.-A.-Ujhelytől Miskolcig minden vasár-, illetve ünnepnapot megelőző hét köznapon személyszállítással közlekedik III. osztályú utasokkal.

NÉVJEGYEK

izléses káilitásban

és jutányos arban

SZELÉNYI ÉS TÁRSA

könyvnyomdájában, Miskolc, Széchenyi-utca.

rendelhetők meg,

A MISKOLCI HITELINTEZET

részvénytársaság.

I. Bank-osztálya. (Minden nap.)

Kölcsönök ad: bekebelezés feltételével ingatlanokra és értékpapírokra.

Leszámítol: helyi, valamint idegen váltokat.

Hitelt nyújt: folyó számlai elszámolásra.

Vesz és elad: mindennemű értékpapírokat, arany pénzeket és idegen bankjegyeket.

Atvesz: pénzbetéteket folyó és check-számlára, hetéti könyvecskékre és pénztárjegyekre.

Megbízásokat elfogad: értékpapírok vételére és eladására a legjutányosabb feltételekkel.

II. Áru-osztálya.

Elfogad: mindennemű terményeket és árukat, a közforgalomnak átadott és tulajdonát képező „Miskolczi áru- és terményraktáraiba“ leendő beraktározásra;

Előleget ad azokra a legjutányosabb feltételekkel és elvállalja azok bizományi vételét és eladását.

Bővebb tájékozással szolgálnak üzleti és díj szabályaink, melyek kívánatra bérmentve azonnal küldetnek.

Miskolci Hitelintézet részvénytársaság Miskolcon.

IV. Széchenyi-utca 35., saját ház.